

Sygn. akt I C 1933/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Zaporowska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko S. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 1933/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpił w dniu 27 lutego 2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanego S. Ł. kwoty 2178,97 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że wierzytelność wynika z zawartej z pozwanym umowy pożyczki pieniężnej nr (...) w kwocie 1500 zł, którą pozwany zobowiązał się zwrócić zgodnie z harmonogramem spłat. Dodatkowo pozwany zobowiązał się zapłacić z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 590 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą ratą w terminach spłaty pożyczki.

Na kwotę zadłużenia pozwanego dochodzoną pozwem składa się: kwota 1.500 zł tytułem niespłaconych rat kapitałowych, kwota 43,97 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych, kwota 590 zł tytułem opłaty przygotowawczej, kwota 45 zł tytułem opłaty administracyjnej.

Powód wskazał, że umowa pożyczki została rozwiązana pismem z dnia 3 lutego 2017 r. za dwutygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia z umowy przekraczającego 60 dni - z dniem 17 lutego 2017 r. ze skutkiem natychmiastowej wymagalności wszystkich należności z umowy z dniem 18 lutego 2017 r.

Powód podał, że bezskutecznie wzywał pozwanego do zapłaty.

Pozwany nie zajął stanowiska sprawie i nie stawił się na terminie rozprawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. złożył pełnomocnictwo procesowe oraz szereg niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii, opatrzonych podpisem mechanicznym faksymile, nie stanowiących dokumentów i niemogących zyskać mocy dowodu w postępowaniu. Wspomniane kserokopie obejmowały umowę pożyczki nr (...) zawartą rzekomo pomiędzy powodem a S. Ł..

W konsekwencji powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w przepisie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód domagał się bowiem zasądzenia na jego rzecz kwoty wynikającej z niewykonanej przez pozwanego umowy pożyczki.

Dowodem na fakt zawarcia umowy nie są jednak złożone do akt sprawy kserokopie umowy zawartej z inną osobą, nawet jeśli w swej treści odpowiada ona istniejącej umowie zawartej z pozwanym.

Powód jest profesjonalnym przedsiębiorcą udzielającym pożyczek, a tym samym miał możliwość zgromadzenia odpowiedniego materiału dowodowego i złożenia wszelkich wniosków dowodowych już w pozwie. Powód jako profesjonalista nie powinien zakładać, że pozwany nie stawi się na rozprawę i nie wda się w spór, zaś sąd opierając się jedynie na twierdzeniach pozwu wyda wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo. Lektura treści pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwala stwierdzić, że powód już w pozwie złożył stosowne wnioski dowodowe i załączył dokumenty mające być przedmiotem postępowania dowodowego. Liczył się zatem z możliwością powstania uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 339 k.c. a tym samym z koniecznością przeprowadzenia przez sąd postępowania dowodowego.

Tymczasem powód nie wykazał by z pozwanym łączyła go jakakolwiek umowa. Jak wskazano na wstępie, powód przedłożył kserokopie umowy pożyczki zawartej z inną osobą.

Z tych powodów Sąd – na podstawie art. 6 k.c. a contrario – oddalił powództwo w całości.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz